

"Службени лист СРЈ" - Међународни уговори, број 4/01

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛОМ

Проглашава се Закон о потврђивању Конвенције о трансферу осуђених лица са Додатним протоколом, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр. 64
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с.р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА СА ДОДАТНИМ ПРОТОКОЛОМ

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о трансферу осуђених лица, сачињена у Стразбуру 21. марта 1983. године и Додатни протокол уз Конвенцију о трансферу осуђених лица, сачињен у Стразбуру 18. децембра 1997. године, у оригиналу на француском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције и Додатни протокол у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласе:

КОНВЕНЦИЈА О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Државе чланице Савета Европе и државе потписнице ове конвенције,

Сматрајући да Савет Европе има за циљ да оствари тешњу сарадњу између својих чланова,

У жељи да се још више развије међународна сарадња у области кривичног законодавства,

Сматрајући да ова сарадња треба да буде у служби ефикаснијег правосуђа и омогући ресоцијализацију осуђених лица,

Сматрајући да ови циљеви садрже захтев да се страним лицима, која су лишена слободе због извршеног кривичног дела, омогући издржавање казне у средини из које потичу,

Сматрајући да се то може најбоље постићи њиховим трансфером у земљу порекла,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Сходно овој конвенцији израз:

- а. "казна" означава казну или меру лишавања слободe због кривичног дела у ограниченом или неограниченом трајању, коју је изрекао судија.
- б. "пресуда" означава судску одлуку којом се изриче казна.
- ц. "држава изрицања казне" означава државу у којој је лице, које може бити пребачено или то већ јесте, кажњено.
- д. "држава издржавања казне" означава државу у коју осуђено лице може бити пребачено, или то већ јесте, да би издржало казну.

Члан 2.

Општи принципи

- 1. Стране се обавезују да ће, под условима које садржи ова конвенција, најтешње међусобно сарађивати између себе на питањима везаним за трансфер осуђених лица.
- 2. Лице осуђено на територији једне стране може се, у складу с одредбама ове конвенције, пребацити на територију неке друге стране ради издржавања казне. У том циљу, оно може, код државе која је изрела казну или оне у којој казну треба да издржи, да изрази жељу да буде пребачено на основу ове конвенције.
- 3. Трансфер може тражити како држава изрицања казне, тако и држава издржавања казне.

Члан 3.

Услови трансфера

- 1. На основу ове конвенције, до трансфера може доћи само под следећим условима:
 - а. осуђено лице мора бити држављанин земље у којој казна треба да буде издржана,
 - б. пресуда мора бити правноснажна,
 - ц. преостали део казне коју осуђено лице треба да издржи мора бити у трајању од најмање шест месеци од дана када је примљен захтев за његов трансфер или у неограниченом трајању,
 - д. када због година старости, менталног или физичког стања једна од држава сматра неопходним, осуђено лице или његов представник, морају дати сагласност за трансфер,
 - е. дела или пропусти због којих је дошло до кажњавања морају се, по праву државе издржавања казне, сматрати кривичним делима или би то били у случају да се догоде на њеној територији.
 - ф. држава изрицања казне или држава издржавања казне морају се договорити око трансфера.
- 2. У изузетним случајевима, стране се могу договорити о трансферу и у случају када је казна, коју осуђено лице треба да издржи, мања од оне предвиђене ставом 1ц.

3. Свака држава може приликом потписивања или полагања ратификационих инструмената о прихватању, одобравању или приступању, да упути изјаву Генералном секретару Савета Европе и назначи своју намеру да у односима са другим државама искључи примену једног од постојања из члана 9. став 1. а и б.

4. Свака држава може увек да, у изјави упућеној Генералном секретару Савета Европе, сама одреди термин "држављанин" сходно овој конвенцији.

Члан 4.

Обавеза достављања информација

1. Свако осуђено лице, на које се може применити ова конвенција, мора бити упознато са њеном садржином од стране државе изрицања казне.

2. У случају да је осуђено лице код државе изрицања казне изразило жељу да буде пребачено на основу ове конвенције, она о томе мора да обавести државу издржавања казне одмах по правоснажности пресуде.

3. Обавештење мора да садржи:

а. име, датум и место рођења осуђеног лица,

б. у случају потребе, његову адресу у држави издржавања казне,

ц. чињенице које су довеле до кажњавања,

д. податке о врсти, трајању и времену почетка казне.

4. У случају да је осуђено лице код државе издржавања казне изразило жељу да буде пребачено на основу ове конвенције, држава изрицања казне ће јој доставити, на њен захтев, све информације садржане у горе наведеном ставу 3.

5. Осуђено лице мора бити писмено обавештено о свему што на основу примене претходних ставова предузимају држава изрицања казне или држава издржавања казне као и о свакој одлуци коју донесе једна или друга држава а односи се на захтев за трансфер.

Члан 5.

Захтеви и одговори

1. Захтеви и одговори везани за трансфер морају се доставити у писменом облику.

2. Ове захтеве мора упутити Министарство правде државе молиће Министарству правде замољене државе. Одговори се морају доставити истим путем.

3. Свака страна може, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе, да назначи своју намеру да ће користити друге везе.

4. Замољена држава мора, што пре, да обавести државу молићу о својој одлуци да ли прихвата или одбија захтев за трансфер.

Члан 6.

Доказни материјал

1. Држава издржавања казне, на захтев државе изрицања казне, мора да јој достави:

а. документ или изјаву из које се види да је осуђено лице њен држављанин,

б. препис законских одредаба државе издржавања казне из којих произилази да дела или пропусти који су довели до кажњавања у држави изрицања казне, на основу њеног права значе кривично дело или би то били у случају да су се догодили на њеној територији,

ц. изјаву са информацијама из члана 9. став 2.

2. Уколико је затражен трансфер, држава изрицања казне треба да достави држави издржавања казне документа која следе, осим у случају да је једна или друга држава већ назначила да неће пристати на трансфер:

а. оверен препис пресуде као и законске одредбе које су примењене,

б. назнаку о дужини већ издржане казне, укључујући и обавештења о привременом притвору, опроштају казне, као и сваки други докуменат везан за издржавање казне,

ц. потврду о сагласности за трансфер, као што је садржано у члану 3. став 1. д. и

д. о осуђеном лицу, информацију о његовом третману у држави изрицања казне и препоруку за даљи поступак у држави издржавања казне.

3. Држава изрицања казне као и држава издржавања казне могу и једна и друга да затраже да добију било који од докумената или изјава из горе наведеног става 1. и 2. или подношења захтева за трансфер или одлуке о прихватању или одбијању трансфера.

Члан 7.

Сагласност и провера

1. Држава изрицања казне поступиће тако да лице које треба да да своју сагласност за трансфер на основу члана 3. став 1.д. то учини добровољно у потпуности свесно законских последица које из тога произилазе. Даљи поступак, по том питању, водиће се у складу са законом државе изрицања казне.

2. Држава изрицања казне мора да омогући да држава издржавања казне, посредством конзула или неког другог функционера који је одређен у договору с њом, провери да је сагласност дата под условима наведеним у претходном ставу.

Члан 8.

Последице трансфера за државу изрицања казне

1. Преузимање осуђеног лица од стране државе издржавања казне подразумева обуставу издржавања казне у држави која је казну изрекла.

2. У држави изрицања казне, казна се више не може издржавати када држава у којој се казна издржава сматра да је она окончана.

Члан 9.

Последице трансфера за државу издржавања казне

1. Надлежни органи државе издржавања казне морају:

а. било одмах да наставе са издржавањем казне на основу судске или административне одлуке, под условима наведеним у члану 10,

б. било да путем судског или административног поступка казну преобрате у одлуку те државе, замењујући тако санкцију изречену у држави изрицања казне санкцијом коју за

то дело предвиђа законодавство државе издржавања казне, под условима наведеним у члану 11.

2. Држава издржавања казне мора да, уколико се то од ње захтева, држави изрицања казне пре трансфера осуђеног лица, назначи поступак који ће она следити.
3. Издржавање казне подлеже закону државе издржавања казне и само је она меродавна за предузимање свих одговарајућих мера.
4. Свака држава чије унутрашње право онемогућава коришћење једне од процедура из става 1. ради извршавања мера изречених на територији неке друге стране над лицима која су, с обзиром на њихово ментално стање, проглашена кривично неодговорним за почињено кривично дело, а спремна је да на себе преузме те особе ради даљег поступка, у изјави упућеној генералном секретару Савета Европе може да назначи поступак који ће следити у овим случајевима.

Члан 10.

Даље издржавање казне

1. У случају даљег издржавања казне, државу издржавања казне обавезује правна природа и дужина санкције изречене казне.
2. Међутим, уколико су природа или дужина ове санкције неспојиви са законодавством државе издржавања казне, или уколико законодавство ове државе то захтева, држава издржавања казне може да, путем судске или административне одлуке прилагоди ову санкцију казни или мери које за кривична дела исте врсте предвиђа њен сопствени закон. Ова казна или мера, по својој природи треба да максимално одговара оној која је изречена казном која треба да се издржи. По својој суштини или трајању не може бити строжа од казне изречене у држави изрицања казне нити прећи максимум који предвиђа закон државе издржавања казне.

Члан 11.

Измена казне

1. У случају измене казне примењује се поступак предвиђен законодавством државе издржавања казне. Приликом измене, надлежни орган:

- а. руководиће се утврђеним чињеницама у мери у којој су оне изричито или прећутно садржане у пресуди коју доноси држава изрицања казне,
- б. неће моћи заменити казну лишавања слободе новчаном казном,
- ц. у потпуности ће урачунати оно време које је осуђено лице провело у затвору, и
- д. неће поштрити кривичну одговорност осуђеног лица и неће га обавезивати минимална санкција коју за то или више почињених кривичних дела, евентуално предвиђа држава издржавања казне.

2. Када до измене дође након трансфера осуђеног лица, држава издржавања казне задржаће ово лице у притвору или предузети неке друге мере како би се обезбедило његово присуство у држави издржавања казне све до истека судског поступка.

Члан 12.

Помиловање, амнестија, ублажавање казне

Свака страна може да одобри помиловање, амнестију или ублажавање казне у складу с Уставом или другом законском регулативом.

Члан 13.

Ревизија пресуде

Само држава изрицања казне има право да одлучује о ревизији пресуде.

Члан 14.

Престанак издржавања казне

Држава издржавања казне мора обуставити њено издржавање чим је држава изрицања казне обавести о одлуци или мери којом казна престаје да буде извршавајућа.

Члан 15.

Обавештења која се тичу издржавања казне

Држава издржавања казне доставиће држави изрицања казне све информације које се тичу издржавања казне:

- а. када сматра да је издржавање казне истекло,
- б. ако осуђено лице побегне пре истека казне, или
- ц. ако држава изрицања казне буде од ње затражила специјалан извештај.

Члан 16.

Транзит

1. Једна страна треба, у складу са својим законодавством, да одобри транзит осуђеног лица преко своје територије, уколико то затражи нека друга страна која се и сама договорила са неком другом страном или трећом земљом о трансферу осуђеног лица ка или са њене територије.

2. Једна страна може да одбије одобрење транзита:

- а. ако је осуђено лице њен држављанин или,
- б. ако дело, које је предмет кажњавања, није кажњиво по њеном законодавству.

3. Захтеви за транзит као и одговори морају бити достављени на начин наведен у одредбама члана 5. ст. 2. и 3.

4. Страна може да одобри транзит осуђеног лица преко своје територије, који је затражила нека трећа земља, уколико се иста договорила са неком другом страном о трансферу ка или са њене територије.

5. Страна од које је затражен транзит може да задржи осуђено лице у притвору само онолико колико је потребно да се обави транзит преко њене територије.

Члан 17.

Језици и трошкови

1. Информације из члана 4. ст. 2. до 4. морају се доставити и на језику стране којој се достављају или на једном од званичних језика Савета Европе.

2. Осим у случају доле наведеног става 3. превод захтева за трансфер или другог доказног материјала није потребан.

3. Свака држава, у тренутку потписивања или полагања ратификационих инструмената о прихватању, или полагања ратификационих инструмената о прихватању, одобравању или приступању, може да, у нотификацији упућеној Генералном секретару Савета Европе, затражи да захтеви за трансфер и доказни материјал буду преведени на њен језик, на један од званичних језика Савета Европе или на језик који ће навести. Том приликом, може изразити спремност да прихвати преводе на сваки други језик поред званичног или званичних језика Савета Европе.

4. Са изузетком члана 6. став 2.а. документа која се шаљу у складу са применом ове конвенције не морају бити оверена.

5. Трошкове који настају применом ове конвенције сноси држава издржавања казне, осим трошкова који су искључиво настали на територији државе изрицања казне.

Члан 18.

Потписивање и ступање на снагу

1. Ова конвенција отворена је за потписивање државама чланицама Савета Европе и државама које то нису а учествовале су у њеној изради. Подлеже ратификацији о прихватању или одобравању. Ратификациони инструменти о прихватању или одобравању биће депоновани код генералног секретара Савета Европе.

2. Ова конвенција ступа на снагу три месеца од дана када три државе чланице Савета Европе дају своју сагласност о приступању Конвенцији у складу с одредбама из става 1.

3. За сваку државу потписницу која би накнадно дала своју сагласност да приступи Конвенцији, она ступа на снагу три месеца од дана полагања ратификационог инструмента о прихватању или одобравању.

Члан 19.

Приступање држава које нису чланице Савета Европе

1. После ступања на снагу ове конвенције, одбор министара Савета Европе може после консултација са земљама уговорницама, да позове сваку државу која није чланица Савета а не наводи се у члану 18. став 1, да приступи Конвенцији одлуком већине предвиђене чланом 20. д Статута Савета Европе и једногласно од стране представника земаља уговорница које имају право да заседају у одбору.

2. За сваку државу која приступа Конвенцији, иста ступа на снагу три месеца од дана полагања инструмента о приступању код Генералног секретара Савета Европе.

Члан 20.

Територијална примена

1. Свака држава може у тренутку потписивања или полагања ратификационог инструмента о прихватању или приступању, да одреди територију или територије на које ће се примењивати ова конвенција.

2. У даљем поступку, свака држава може увек да у нотификацији упућеној Генералном секретару Савета Европе, прошири примену ове конвенције на сваку територију наведену у нотификацији. У случају дате територије Конвенција ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио изјаву.

3. Свака изјава дата у складу са два претходна става може да се повуче, када се ради о територији наведеној у овој изјави, нотификацијом упућеном Генералном секретару. Повлачење ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио нотификацију.

Члан 21.

Временска примена

Ова конвенција ће се примењивати на извршавање свих казни које су изречене било пре или после њеног ступања на снагу.

Члан 22.

Везе са другим конвенцијама и споразумима

1. Ова конвенција није у супротности са правима и обавезама које произилазе из уговора о екстрадицији и другим међународним уговорима о сарадњи у области кривичног законодавства који предвиђају трансфер ухапшених лица ради суочавања или сведочења.

2. Када су две или више страна већ закључиле или ће закључити споразум или уговор о трансферу осуђених лица, или када су већ успоставиле или ће успоставити, на неки други начин, односе на том плану, моћи ће да примене наведени споразум, уговор или аранжман уместо ове Конвенције.

3. Ова конвенција није у супротности са правом држава које су стране Европске конвенције о међународном важењу кривичних пресуда, да између себе потпишу билатералне или мултилатералне споразуме који се односе на питања регулисана овом конвенцијом, како би допунила њене одредбе или олакшала примену принципа од којих полази.

4. Уколико захтев за трансфер спада у делокруг примене ове конвенције и Европске конвенције о међународном важењу кривичних пресуда или неког другог споразума или уговора о трансферу осуђених лица, држава молила, приликом подношења захтева, мора прецизно да наведе на основу ког инструмента је формулисала захтев.

Члан 23.

Споразумно решење

Европски комитет за кривичне проблеме пратиће примену ове конвенције и, када је то потребно, омогућиће споразумно решавање сваке тешкоће која се јави приликом примене.

Члан 24.

Отказивање

1. Свака страна може, у сваком тренутку, да откаже ову конвенцију путем нотификације упућене Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање ступа на снагу три месеца од дана када је Генерални секретар примио нотификацију.

3. Ипак, ова конвенција и даље ће се примењивати на извршавање казни над лицима чији је трансфер обављен у складу са поменутом Конвенцијом а пре него што отказивање ступи на снагу.

Члан 25.

Нотификације

Генерални секретар Савета Европе обавестиће државе чланице Савета Европе, државе које то нису али су учествовале у изради ове конвенције, као и сваку државу која јој је приступила о:

а. сваком потписивању,

б. полагању ратификационог инструмента о прихватању, одобравању или приступању,

ц. сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу с чланом 18. ст. 2. и 3, члан 19. став 2. и члан 20. ст. 2. и 3,

д. сваком другом документу, изјави, нотификацији или поруци везаној за ову конвенцију.

У том смислу, опуномоћници потписују ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру, на дан 21. марта 1983, у једном једином примерку, истоветне важности на француском и енглеском језику, који ће бити депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар доставиће оверен препис истог свакој од држава чланица Савета Европе, државама које нису чланице, а учествовале су у изради ове конвенције, као и свакој држави позваној да јој приступи.

ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ КОНВЕНЦИЈУ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Преамбула

Државе чланице Савета Европе и друге државе потписнице овог Протокола,

У жељи да олакшају примену Конвенције о трансферу осуђених лица која је отворена за потписивање у Стразбуру 21. марта 1983 (у даљем тексту "Конвенција"), и, нарочито, у складу са њеном сврхом унапређења циљева правде и социјалне рехабилитације осуђених лица,

Свесне чињенице да многе Државе не могу да изручују своје држављане,

Сматрајући пожељним да се допуни Конвенција у појединим питањима,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Опште одредбе

1. Речи и изрази коришћени у овом Протоколу тумачиће се у оквиру значења Конвенције.

2. Одредбе Конвенције ће се примењивати у мери у којој су у складу са одредбама овог Протокола.

Члан 2.

Лица која су побегла из државе која изриче пресуду

1. Када држављанин Стране који подлеже казни уведеној на територији друге Стране као делу коначне пресуде покуша да избегне извршење или даље извршење пресуде у Држави која изриче пресуду тако што побегне на територију прве стране пре него што је одслужио казну, Држава која изриче пресуде може да захтева од друге Стране да преузме извршење пресуде.

2. На захтев државе која изриче пресуду, држава која је спроводи може да, пре него што стигну документа која подржавају овај захтев, или пре одлуке по том захтеву, ухапси осуђено лице или предузме било какве друге мере како би се обезбедило да осуђено лице остане на њеној

територији до одлуке по захтеву. Захтеви за привременим мерама ће обухватити информације поменуте у ставу 3. члана 4. Конвенције. Казнена позиција осуђеног лица неће бити отежана као последица било ког периода времена проведеног у притвору због овог става.

3. Неће бити неопходан пристанак осуђеног лица за његов трансфер у циљу извршења пресуде.

Члан 3.

Осуђена лица која могу бити прогнана или депортована

1. Након пријема захтева од државе која изриче казну, држава која је спроводи може да, зависно од одредаба овог члана, пристане на трансфер осуђеног лица без пристанка тог лица, када пресуда донета у односу на овог другог, или административна одлука која је последица те пресуде, укључује налог за протеривање или депортацију или било коју другу меру на основу које том лицу више неће бити дозвољено да остане на територији државе која изриче казну од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

2. Држава која спроводи пресуду неће дати сагласност у смислу става 1. пре него што узме у обзир мишљење осуђеног лица.

3. У смислу примене овог члана, држава која изриче пресуду ће пружити држави која је спроводи:

а) изјаву која садржи мишљење осуђеног лица о његовом или њеном предложеном трансферу, и

б) копију о налогу за протеривање или депортацију или било који други налог којим се осуђеном лицу забрањује даљи останак на територији државе која изриче пресуду од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

4. Против лица које буде пребачено према одредбама овог члана неће бити вођен поступак, нити ће бити осуђено или притворено у циљу извршења пресуде или налога за притварањем због било ког кривичног дела почињеног пре његовог трансфера које није оно кривично дело за које је изречена казна коју треба извршити, нити ће том лицу из било ког другог разлога бити ограничена његова лична слобода, осим у следећим случајевима:

а) када Држава која изриче пресуду то одобри, биће поднет захтев за давањем овлашћења уз релевантне документе или законску белешку било какве изјаве коју је дало осуђено лице, овлашћење ће бити дато када кривично дело за које се оно тражи буде и само подлегало екстрадицији према закону Државе која изриче пресуду или када екстрадиција буде искључена само због висине казне;

б) када осуђено лице, које је имало прилику да напусти територију Државе која извршава пресуду, није то учинило у року од 45 дана од свог пуштања или уколико се то лице вратило на ту територију пошто ју је претходно напустило.

5. Без обзира на одредбе става 4, Држава која извршава пресуду може да предузме било какве мере према својим законима, укључујући поступање ин абсентиа, да би се спречиле било какве правне последице изазване протоком времена.

6. Свака Држава уговорница може да, путем изјаве упућене генералном секретару Савета Европе, назначи да неће предузети извршење казни према околностима описаним у овом члану.

Члан 4.

Потписивање и ступање на снагу

1. Овај протокол ће бити отворен за потписивање од стране Држава чланица Савета Европе и других држава потписница Конвенције. Он ће се после ратификовати, усвојити или одобрити. Држава потписница не мора да ратификује, усвоји или одобри овај протокол уколико је претходно или истовремено ратификовала, усвојила или одобрила Конвенцију. Инструменти ратификације, усвајања или одобравања биће депоновани код Генералног секретара Савета Европе.

2. Овај протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца после депоновања трећег инструмента ратификације, усвајања или одобрења.

3. У погледу било које државе потписнице која касније депонује свој инструмент ратификације, усвајања или одобрења, протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума депоновања.

Члан 5.

Приступање

1. Свака држава која није чланица, а која је приступила Конвенцији, може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.

2. У погледу било које државе приступнице протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума депоновања инструмента приступања.

Члан 6.

Територијална примена

1. Свака држава може у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, усвајања, одобрења или приступања, назначити територију или територије на које ће се односити овај протокол.

2. Свака држава уговорница може у било ком каснијем тренутку изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе да прошири важење овог протокола на било коју територију наведену у изјави. У погледу те територије протокол ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема такве изјаве од стране генералног секретара.

3. Свака изјава дата према два претходна става може, у погледу сваке територије наведене у изјави, бити повучена обавештењем упућеним Генералном секретару. Повлачење ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 7.

Привремено важење

Овај протокол ће важити за спровођење одлука које су донете или пре или после његовог ступања на снагу.

Члан 8.

Отказивање

1. Свака држава уговорница може у било ком тренутку отказати овај протокол путем обавештења упућеног Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума пријема обавештења од стране генералног секретара.

3. Овај протокол ће, међутим, наставити да важи за извршење пресуда над лицима која су трансферисана у складу са одредбама Конвенције и овог протокола пре датума ступања на снагу отказивања.

4. Отказивање Конвенције аутоматски подразумева отказивање овог протокола.

Члан 9.

Обавештења

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице Савета Европе, све потписнице, све стране и друге државе које су позване да приступе Конвенцији о:

а) сваком потпису,

б) депоновању сваког инструмента ратификације, усвајања, одобрења или приступања,

ц) сваком датуму ступања на снагу овог протокола у складу са члановима 4. или 5,

д) сваком другом акту, изјави, обавештењу или саопштењу које се односи на овај протокол.

У потврду чега су, доле потписани, прописано за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру осамнаестог дана децембра 1997, на енглеском и француском, а оба текста су подједнако аутентична, у једном примерку који ће бити депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене копије свакој држави чланици Савета Европе, другим државама потписницама Конвенције и свакој држави која је позвана да приступи Конвенцији.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".